

Anonimizált változat

Fordítás

C-83/20 - 1

C-83/20. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2020. február 17.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Supremo Tribunal Administrativo (Portugália)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. január 23.

Fellebbezők/Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felek:

BPC Lux 2 Sàrl

BPC UKI LP

Bennett Offshore Restructuring Fund Inc.

Bennett Restructuring Fund LP

Queen Street Limited

BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund,
L.P

BTG Pactual Absolute Return II Master Fund, L.P

CSS, LLC

Beltway Strategic Opportunities Fund L.P.

EJF Debt Opportunities Master Fund, L.P

TP Lux HoldCo, S.a.r.l.

VR Global Partners, L.P.

CenturyLink

City of New York Group Trust

Dignity Health

GoldenTree Asset Management LUX S.a.r.l

GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Limited

San Bernardino County Employees Retirement Association

EJF DO Fund (Cayman), LP

Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group SA

Ellenérdekű felek:

Banco de Portugal

Banco Espírito Santo SA

Novo Banco SA

DO

**SUPREMO TRIBUNAL ADMINISTRATIVO
(LEGFELSŐBB KÖZIGAZGATÁSI BÍRÓSÁG)**

[*omissis*]

A Supremo Tribunal Administrativo (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Portugália) közigazgatási kollégiuma meghozta [*omissis*] a következő határozatot.

A JOGVITA ELŐZMÉNYEI

1. A BPC Lux 2 S.a.r.l.; a BPC UKI, L.P.; a Bennett Offshore Restructuring Fund, Inc.; a Bennett Restructuring Fund, L.P.; a Queen Street Limited; a BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund, L.P.; a BTG Pactual Absolute Return II Master Fund, L.P.; a CSS, LLC; a Beltway Strategic Opportunities Fund L.P.; az EJF Debt Opportunities Master Fund, L.P.; a TP Lux HoldCo, S.a.r.l.; a VR Global Partners, L.P.; a CenturyLink; City of New York Group Trust; a Dignity Health; a GoldenTree Asset Management LUX S.a.r.l.; a GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Limited; a San Bernardino County Employees Retirement Association, valamint az EJF DO Fund (Cayman), LP fellebbezést nyújtott be [*omissis*] a Tribunal Administrativo de Círculo de

Lisboa (lisszaboni kerületi közigazgatási bíróság, Portugália) 2019. március 12-i ítélete ellen.

A Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, S.A., az egyesített eljárás felperese – amely a [Código de Processo nos Tribunais Administrativos [a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv; a továbbiakban: CPTA] 140. és 149. cikke alapján fellebbezést nyújtott be a Tribunal Central Administrativo Sulhoz (déli központi közigazgatási bíróság, Portugália) – később a CPTA 151. cikkének 1 bekezdésében foglaltak alapján felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Supremo Tribunal Administrativohoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság).

A 2019. július 17-i végzéssel mindkét jogorvoslati kérelmet elfogadták.

A- A jogorvoslati kérelmet előterjesztő felek előadták az észrevételeiket [omissis].

A BANCO DE PORTUGAL ismertette az ezen észrevételekkel kapcsolatos álláspontját [omissis].

B - A MASSA INSOLVENTE DO ESPÍRITO SANTO FINANTIAL GROUP, SA – az egyesített eljárás felperese – [omissis] előadta az észrevételeit, amelyekből az alábbiak emelendők ki: [...]

[eredeti 2. o.] „[...] 43. Ezenkívül a megtámadott ítéletben az eljáró bíróság [megállapította] [omissis], hogy az uniós jog megsértésére alapított jogellenességi jogalap is hatástalan, és összességében megállapította, hogy

i. nem az alkalmas időben hivatkoztak a 2014/59/EU irányelv átültetésének hiányára vagy annak nem megfelelő átültetésére, amennyiben a 114-A/2014. sz. rendelet törvény elfogadásának időpontjában még nem járt le az említett irányelv átültetési határideje, és ii. nem került sor a Charta 17. cikkében, illetve az I. Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkében rögzített, tulajdonhoz való jog megsértésére, mivel igazolt a részvényesek tulajdonosi jogainak korlátozása.

44. Az uniós jog, és természetesen a portugál alkotmány által is elismert elvek alapján ugyanis a tulajdonhoz való jog bármely korlátozásának az alábbi feltételeket kell teljesítenie: i. közhasznúsággal összefüggő indokokkal igazoltnak kell lennie; ii. a törvény által előírt esetekben és feltételek mellett kell azt elfogadni; iii. a tulajdon elvesztését pontosan, méltányos kártalanítással kell ellensúlyoznia, és iv. tiszteletben kell tartania az arányosság elvét.

45. [omissis] [Annak megállapítása esetén], hogy a »no creditor worse off« elv [omissis] a részvényesek esetében is alkalmazandó, kétségtelen, hogy i. az a jogi keret, amelyen belül a szanálási intézkedést elfogadták, azt nem írta kifejezetten elő, és ii. a szanálási intézkedést elfogadó intézmény úgy értelmezte, hogy a hivatkozott elv nem alkalmazandó a részvényesek esetében, ahogyan az a Banco de Portugal ellenkérelméből kiderül.

46. Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy a (Regime Geral das Instituições de Crédito e Sociedades Financeirasnak [a hitelintézetekre és a pénzügyi intézményekre vonatkozó keretszabályozás; a továbbiakban: RGICSF]) a 114-A/2014. sz. rendelet törvénnyel beiktatott 145.º-B. cikke 3 bekezdésében előírt, a hitelezőkre vonatkozó védelmi rendszer szintén sérti a 2014/59/EU irányelvben foglaltakat, amennyiben: i. nem írja elő két független értékelés elvégzését; ii. nem írja elő azt a kötelezettséget, hogy az értékeléseket lehetőség szerint minél hamarabb el kell végezni, és iii. megállapítja, hogy az értékelés alapján fennálló különbségek a hitelezők részére történő kifizetésére a szanálási intézkedés által érintett intézmény felszámolásának befejezéséig nem kerülhet sor.

47. Még azt elismerve is, hogy a nemzeti szabályozás az uniós joggal összhangban értelmezhető, akkor sem érhető, hogy ezen értelmezés milyen módon alapozhatja meg jelenleg azt, hogy a részvényesek abba a helyzetbe hozhatók, amelybe a szanálási intézkedés által érintett intézmény teljes felszámolása esetén kerültek volna, tekintettel arra, hogy az az eljárás, amely során a Banco de Portugal a szanálási intézkedést elfogadta, elkerülhetetlenül befolyásolta ezt a lehetőséget.

48. A fellebbező nem ért egyet azzal az állítással, hogy – a »no creditor worse off« elv alkalmazásától függetlenül – a részvényesek továbbra is megfelelő védelemben részesülnek a következők által: i. az abból eredő előny, hogy az eredeti hitelintézet vagy annak felszámolási vagyontömege megkapja az áthidaló intézmény értékesítésből származó bevételeinek esetlegesen fennmaradó összegét, ahogyan azt az RGICSF 145.º-I. cikkének 4 bekezdése előírja, valamint [eredeti 3. o.] ii. a szanálási intézkedés által érintett intézmény felszámolására irányuló eljárás során elért eredmények, amely eljárást a (Código da Insolvência e da Recuperação de Empresasban [a vállalkozások fizetéseképtelenségéről és konszolidációjáról szóló törvénykönyv]) foglaltaknak megfelelően kell lefolytatni.

49. Márpedig e két mechanizmus együttes vagy különálló alkalmazása alapján nem lehet olyan megoldásra jutni, amely a részvényesek számára kielégítő, méltányos vagy legalább hasonló ahhoz a megoldáshoz, amely a »no creditor worse off« elvnek a részvényesek tekintetében történő alkalmazásából eredne, amely alkalmazás – a jelen konkrét ügyben, az összhangban álló értelmezés mechanizmusának igénybevétele mellett – a már említett nehézségekbe ütközik oly módon, hogy a Chartában előírt tulajdonhoz való jognak és arányosság elvének nyilvánvaló megsértéséről van szó.

50. Áttérve immár konkrétan a 2014/59/EU irányelv elemzésére, az a 32. cikkében megállapítja, hogy egy szanálási intézkedés elfogadása a következő feltételek együttes teljesülésétől függ: i. az illetékes hatóság megállapította, hogy az intézmény fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik; ii. az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve észszerűen nem várhatók alternatív magánszektorbeli intézkedések vagy felügyeleti intézkedések (beleértve a korai beavatkozási intézkedéseket vagy a releváns tőkeinstrumentumoknak a leírását vagy átalakítását) és iii. a szanálási

intézkedésre a közérdek miatt van szükség, ilyennek kell tekinteni a szóban forgó célok eléréséhez szükséges szanálási intézkedéseket (a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének c) pontja és az (5) bekezdése).

51. A 2014/59/EU irányelv számos szanálási eszközt írt elő, nevezetesen: a vagyon teljes vagy részleges értékesítése (38. és 39. cikk), áthidaló intézmény létrehozása (40. és 41. cikk), az eszközelkülönítési eszköz (42. cikk) és a hitelezői feltőkésítés (43. és azt követő cikkek).

52. Ugyanakkor a szanálási intézkedés alapján nincs egyetlen sor, szó vagy akár utalás sem egy olyan esetleges – akár hallgatólagos – értékelésre, hogy melyik lenne a leginkább nyilvánvaló az említett négy alternatíva közül, mivel a BES vagyoni integritásának megőrzését egyetlen alternatíva, azaz a releváns tőkeinstrumentumok által történő hitelezői feltőkésítés tenné lehetővé.

53. Azon kívül, hogy az arányosság elvét figyelembe kell venni a szanálásról szóló határozat elfogadásakor, a 2014/59/EU irányelv azt is megállapítja, hogy a határozat meghozatalát követően a tulajdonosi jogokba való beavatkozás nem lehet aránytalan.

54. A Bizottság ebben a tekintetben megállapította, hogy a tulajdonhoz való jogba történő beavatkozás nem lenne aránytalan, ha ellentételezéshez való jog illetné meg az érintett részvényeseket és hitelezőket, akiknek kártalanítást kellene kapniuk azon értékért, amelyet joguk lett volna megszerezni a vállalkozás rendes felszámolása keretében.

[eredeti 4. o.] 55. Ez a felvetés 2014/59/EU irányelvben öltött testet, amely kettős kompenzációs mechanizmust írt elő: i. ellenérték fizetése a szanálás alatt álló intézménynek és ii. a, hitelezők és részvényesek számára okozott, úgynevezett nagyobb károk elkerülésének elve, a tulajdonhoz való jog lényeges tartalmának megsértése nélkül.

56. Következésképpen – a 2014/59/EU irányelv közvetlen hatályától függetlenül – [az intézkedés elfogadásáért felelős] nemzeti hatóságnak – a jelen ügyben a Banco de Portugalnak – mindenképpen tiszteletben kell tartania a szanálás alatt álló intézmény kompenzálására irányuló mechanizmusokat, mint például a Charta által védett, tulajdonhoz való jog egyértelmű megnyilvánulásait.

57. Ahogyan az a jelen érvekből következik, a 2014/59/EU irányelv 36. cikkében előírt (ideiglenes vagy végleges) értékelést, akárcsak az ellenértéknek a szanálás alatt álló intézmény részére történő megfizetését, amely értéket a szintén ebben a cikkben előírt értékelési szakaszban határoznak meg, a szanálásról szóló határozat elfogadását követően a lehető leghamarabb kell elvégezni.

58. Ezenkívül a 2014/59/EU irányelv előír egy, a részvényesek és a hitelezők védelmére szolgáló mechanizmust is, és akként rendelkezik, hogy azon részvényeseknek és hitelezőknek, akiknek a követeléseit nem adták át, joguk van akkora összeget szerezni, amely nem lehet kevesebb, mint az a becsült összeg,

amelyhez akkor jutottak volna, ha a szanálás alatt álló intézmény rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében teljes mértékben felszámolásra kerül (lásd az irányelv 73. cikkét).

59. Ebben a tekintetben a 2014/59/EU irányelv 74. cikke úgy rendelkezik, hogy egy független személynek a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtását követően a lehető leghamarabb értékelést kell végeznie, amelynek alapvető célja a következő két tényező közötti különbség meghatározása: i. az az elbánás, amelyben a részvényesek és hitelezők részesültek volna, ha a szanálás alatt álló intézmény rendes fizetésképtelenségi eljárás hatálya alá kerül; valamint ii. az a tényleges elbánás, amelyben az elfogadott szanálási intézkedés keretében részesültek (az irányelv 74. cikkének (2) bekezdése), mivel a részvényesek és/vagy hitelezők javára történő pozitív eltérés esetén utóbbiak jogosultak arra, hogy a szanálás-finanszírozási rendszerekből megkapják a különbözet összegét.

60. [omissis] Annak ellenére, hogy a 114-A/2014. sz. rendelet törvényt a 2014/59/EU irányelv közzétételét követően fogadták el, és az megállapítja [omissis], hogy ez utóbbi jogszabályt részlegesen kívánja átültetni, egyértelmű, hogy e cél tekintetében teljesen kudarcot vall.

61. Az RGICSF nem ír elő – [ahogyan] azt a 114-A/2014. sz. rendelet törvény elfogadása előtt sem tette meg – semmilyen mechanizmust a szanálás alatt álló intézmény részére történő ellentételezés megfizetésére, ahogyan arról a 2014/59/EU irányelv 36. cikke rendelkezik, és annak megállapítására szorítkozik, hogy az értékesítésből származó bevétel egyenlegét – a Szanálási [eredeti 5. o.] Alap, a Betétbiztosítási Alap vagy a Mezőgazdasági Hitelszövetkezetek Garanciaalapja által rendelkezésre bocsátott összegek visszafizetését követően – visszafizetik az eredeti hitelintézet részére vagy felszámolási vagyontömegének.

62. Ez a megoldás nagymértékben különbözik attól a megoldástól, amelyet az irányelv javasol, mivel nem teszi lehetővé a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek „kisajátítása” miatt történő megfelelő és pontos kompenzáció biztosítását.

63. Másodszor, bár az RGICSF a 145.º-B. cikkének 3. bekezdésében előírt egy, a hitelezőket védő mechanizmust, ugyanezt – a 2014/59/EU irányelvben foglaltakkal ellentétben – nem teszi meg a részvényesek tekintetében, amikor is kétségtelenül a portugál szabályozó hatóságok – köztük a Banco de Portugal – voltak azok, akik elismerték annak szükségességét, hogy **megfelelő kompenzálást kell előírni a részvényesek számára, amely szabályozó hatóságokat** – amennyire tudható – meghallgatták a 114-A/2014. sz. rendelet törvény elfogadása keretében, amely megmagyarázhatatlan módon nem írt elő semmilyen megfelelő kompenzációs mechanizmust a részvényesek tekintetében.

64. Még abban az esetben is, ha lehetséges lenne a nemzeti szabályozást oly módon értelmezni, hogy az összhangban áll az uniós joggal – ahogyan azt az eljáró bíróság állítja –, ebből következően a »no creditor worse off« elvének

alkalmazása mellett az ilyen megoldás nem lenne elegendő a 159–164. pontban bemutatott indokok miatt.

65. *Végül, ami a nemzeti szabályozásban meglévő két mechanizmust illeti, amelyek – amelyek nem minősülnek a »no creditor worse off« elv részvényesek tekintetében történő alkalmazása megnyilvánulásának – az eljáró bíróság véleménye szerint ez utóbbiak tulajdonhoz való jogának feltételezetten megfelelő védelmét szolgálnák, e mechanizmusok nem tekinthetők sem megfelelőnek, sem pedig elegendőnek a 165–171. pontban megállapított indokok miatt.*

66. *Következésképpen nem került sor az irányelvnek a részvényesek védelmi mechanizmusára vonatkozó szabályai átültetésére, és e körülmény nem orvosolható az összhangban álló értelmezés eszközével, és az az alkalmazandó nemzeti szabályozásban a részvényesek feltételezett védelmére előírt mechanizmusok alkalmazásával sem oldható meg.*

67. *Harmadszor, a 114-A/2014. sz. rendelet törvényben nem szerepel a fent említett, a 2014/59/EU irányelv 36. és 74. cikkében előírt, két független értékelés elvégzése sem, amely értékelések alapvetőek a részvényesek és hitelezők védelmére szolgáló mechanizmusok megfelelő és pontos alkalmazása tekintetében.*

68. *A 114-A/2014. sz. rendelet törvény csak egyetlen értékelést ír elő (lásd az RGICSF 145.º-F. cikkének 5 bekezdését és a 145.º-H. cikk 4 bekezdését) anélkül, hogy bármely kötelezettséget állapítana meg megvalósításának gyorsaságára vonatkozóan, ami csak sértheti annak egyértelműségét és pontosságát.*

69. *Ezenkívül, ami az irányelv közvetlen hatályát és átültetési határidejét illeti, elfogadhatatlan az, hogy egy tagállam valamely irányelv kifejezett formában történő átültetését válassza [eredeti 6. o.] – még akkor is, ha azt az arra előírt határidőnél korábban teszi –, és az átültetést hiányosan végezze el. Amennyiben így jár el, sérti az EUMSZ 4. cikk (3) bekezdéséből és az EUMSZ 288. cikkből eredő kötelezettségeit.*

70. *A nemzeti szabályoknak az uniós irányelvekkel való összeegyeztethetőségére irányuló értékelés keretében a Bíróság megállapította, hogy azok a nemzeti rendelkezések, amelyek kinyilvánított célkitűzése [omissis] valamely irányelv átültetése, az említett irányelv hatálya alá tartozónak tekinthetők annak hatálybalépése időpontjától, tehát nem csak az átültetésre előírt határidőtől kezdődően, így amikor egy tagállam valamely irányelvet a határidőnél hamarabb ültet át, különösen köteles arra, hogy azt helyesen és teljeskörűen tegye.*

71. *A jelen ügyben a szóban forgó nemzeti szabályok nyilvánvaló [omissis] célja [omissis] a portugál jogrendnek a 2014/59/EU irányelvhez történő hozzáigazítása volt. Ily módon a pénzügyi vállalkozásokra vonatkozó szanálási rendszert az európai uniós jog hatálya alá helyezték.*

72. *A 2014/59/EU irányelv – különösen 36., 73. és 74. cikke – a Chartában rögzített arányosság elvét és tulajdonhoz való jogot kívánta érvényre juttatni, és*

ily módon, az említett ok miatt is – az arányosság elvének és a tulajdonhoz való jognak a megsértése, amelyet az irányelv rendelkezései konkrétan kívántak tenni – az említett cikkeknek a portugál jogalkotó által történő nem megfelelő átültetése a Szerződésből eredő kötelezettségeik nemteljesítésének minősül.

73. Végül azt is figyelembe kell venni, hogy a jelenlegi EUMSZ 4. cikk (3) bekezdése és az EUMSZ 288. cikk értelmében – az irányelv átültetési határidejének lejártát megelőző, valamint az irányelv hatálybalépését követő időszakot is ideértve – a tagállamok kötelesek „az irányelv által az átültetésére előírt határidőn belül tartózkodni az olyan jellegű rendelkezések elfogadásától, amelyek az ezen irányelvben meghatározott cél elérését komolyan veszélyeztetnék” – ez az úgynevezett blokkoló hatás.

74. [omissis] Annak ellenére, hogy az a bíróság, amelynek határozata ellen fellebbezést nyújtottak be, elismerte a tagállamokat terhelő e kötelezettség fennállását, mégis megállapította, hogy ez a hatás a jelen ügyben nem érvényesül.

75. A bíróság téved, mivel [omissis] a nemzeti jogalkotó a 2014/59/EU irányelv nem megfelelő átültetésével – különösen azzal, hogy nem írt elő megfelelő értékek az eszközök és a kötelezettségek tekintetében, valamint nem írta elő megfelelő kompenzáció fizetését a szanálás alatt álló intézmény részére – olyan helyzetet teremtett, amelyben a szanálási intézkedést a Banco de Portugal által alkalmazott értelemben lehetett elfogadni, amelynek hatásai túlmutatnak elfogadásának időpontján [omissis], és sokkal inkább túlmutatnak a 2014/59/EU irányelv átültetési határidején.

[eredeti 7. o.] 76. Meg kell tehát állapítani, hogy a 2014/59/EU irányelvnek a 2014. augusztusi 114-A/2014. sz. rendelettörvénnyel történő nem megfelelő átültetése – amely rendelettörvényt kizárólag azért fogadtak el ebben az időpontban, hogy keretet adjanak a BES szanálására vonatkozó, két nappal később meghozott intézkedésnek – komolyan veszélyeztette az említett irányelv által meghatározott cél elérését, ami egyértelműen előrelátható volt abban az időpontban, mivel a szanálási intézkedések terén, a 2014/59/EU irányelvvel nyilvánvalóan ellentétes szabályozást teremtett meg.

77. Tekintettel arra, hogy a szanálási intézkedések területén elfogadott, fentebb említett szabályozás – nevezetesen az RGICSF 145.°-A. cikke és a 145.°-O. cikke – összességében több uniós jogi szabályt és elvet is sért, ezért [omissis] annak [omissis] [omissis] alkalmazását a bíróságnak teljes mértékben mellőznie kell az uniós jog elsőbbségének értelmében. [...]

[omissis] Az egyesített eljárás felperese a jelen kereset megalapozottságának megállapítását kéri [omissis].”

A BANCO DE PORTUGAL a következőkre hivatkozik [omissis]:

„[...] LL) A szanálás alatt álló bank részvényesei magántulajdonhoz való jogának és az arányosság elvének – amelyeket az Európai Unió Alapjogi Chartája

17. cikke és az 1. Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikke rögzít – a szanálási intézkedés által történő feltételezett megsértésével kapcsolatban már korábban megállapítást nyert, hogy [omissis] a fellebbező által hivatkozott [omissis] indokok nem térnek el jelentős mértékben a szanálási intézkedésnek a portugál jog alapján a magántulajdonhoz való jog és az arányosság elve megsértése miatti feltételezett érvénytelenségével kapcsolatos okoktól [omissis], [omissis], [mivel] e jogok és elvek hatályukat és tartalmukat illetően lényegüket tekintve természetesen nem térnek el az európai uniós jogban előírtaktól;

MM) Ezenkívül [omissis] nyilvánvalóan téves a megtámadott ítéletnek (és az Európai Unió Bírósága említett ítélkezési gyakorlatának) a fellebbező által hivatkozott azon értelmezése, miszerint az elismeri a »no creditor worse off« elv közvetlen alkalmazhatóságát a szanálás alatt álló hitelintézetek részvényeseire a 114-A/2014. sz. rendelettörvény hatálya alatti időszakban (azaz a 2014/59/EU irányelv átültetési határidejének lejárta előtt), ami [omissis] nyilvánvalóan nem felel meg a valóságnak, mivel az alsóbb fokú bíróság ebben a tekintetben egyszerűen azt állapította meg, hogy [omissis] az a tény, hogy a BES szanálására alkalmazandó nemzeti szabályozás nem írja elő az említett elvnek a részvényesek tekintetében történő alkalmazását, különösen nem azt jelenti, hogy »az állam szerződésen kívüli polgári jogi felelősségének keretében [...] a részvényesek helyzete nem tartozik a szabály által biztosított védelem alá, amely esetben [eredeti 8. o.] ez utóbbiak jogi helyzetében romlás következik be azon jogi helyzethez képest, amelybe a felszámolás esetén kerültek volna, amely évrre mindenesetre nem hivatkoztak«;

NN) Ezenkívül [omissis] a fellebbező nem hivatkozhatott volna erre az indokra [omissis], mivel – figyelemmel arra, hogy [omissis] a banki szanálási intézkedés olyan szélsőséges esetnek felel meg, amikor a hitelintézet nem teljesíti az alkalmazandó mutatókat, illetve azonnal vagy rövid távon nem képes teljesíteni kötelezettségeit (lásd az RGICSF 145.°-C. cikk 1 és 3 bekezdését) – intuitív módon azt a következtetést kell levonni, hogy a BES szanálására vonatkozó intézkedés elfogadásának másik alternatívája esetén – nevezetesen amikor az azonnali fizetéseképtelenség és a nem rendezett módon történő felszámolás esete áll fenn – a részvényesek helyzete ugyanaz vagy akár rosszabb lett volna annál, mint amelybe a hivatkozott szanálási intézkedés elfogadását követően kerültek;

OO) Elismerve annak lehetőségét, hogy a konkrét esetben a részvényesek rosszabb helyzetben voltak annál, mint amelyben a felszámolás azon alternatívája esetén lettek volna, amikor a hitelintézet tekintetében nem fogadtak volna el szanálási intézkedést [omissis], pontosan ebben a helyzetben lehet releváns az RGICSF 145.°-I. cikkének 4 bekezdésében foglalt, az áthidaló bank értékesítésből származó bevétele esetlegesen fennmaradó összegének megszerzéséről szóló rendelkezés, másfelől pedig a szanálás alatt álló bank rendezett felszámolására irányuló eljárás lefolytatásából származó egyértelmű előnyök, amennyiben azok hozzájárulnak az olyan esetleges (és kevésbé valószínű) helyzetbeli különbség hatásának semlegesítéséhez, amely a részvényesek tekintetében áll fenn szanálás,

valamint a közvetlenül a szanálást megelőző időpontban folytatott felszámolás esetén.

PP) [omissis] Szükségszerűen arra a következtetésre kell jutni, hogy az a tény, hogy a nemzeti jog, amelynek alapján a szanálási intézkedést meghozták, nem írt elő kompenzációt a szanálás alatt álló bank részvényesei tekintetében, nem sérti a Charta fent hivatkozott 17. cikkét és az 1. Kiegészítő Jegyzőkönyv fent hivatkozott 1. cikkét, mivel az említett részvényesek tulajdonhoz való jogának esetleges korlátozása befektetéseik jellege és jellemzői által teljes mértékben igazolt, mivel ők a bank tulajdonosai, és emiatt kötelesek elsőként viselni a bank pénzügyi helyzetének romlásából eredő következményeket (pontosan úgy, ahogyan az az általános fizetéseképtelenségi szabályozás esetében történik);

QQ) A fellebbező azon érvelésének sincs [omissis] semmi értelme, amely szerint – a BES szanálására vonatkozó intézkedés időpontjában alkalmazandó nemzeti jog által előírtaktól függetlenül – a Banco de Portugalnak az említett intézkedéssel összefüggésben olyan megoldásokat kellett volna alkalmaznia, mint amelyek a 2014/59/EU irányelv 36. cikke (4) bekezdésének e) pontjában, valamint 73. és 74. cikkében szerepelnek (a szanálás alatt álló bank és annak részvényesei tekintetében egy esetleges kompenzáció elismerésével kapcsolatban), mivel e megoldások megfelelnek a magántulajdonhoz való jog követelményeinek, pusztán amiatt, hogy a szanálási hatóság a szanálási intézkedést egy olyan rendszer alapján köteles alkalmazni, amely ebben az időpontban a nemzeti jogrendben hatályos volt.

RR) [omissis] [A]zzal kapcsolatban, hogy a 114-A/2014. sz. rendelettvény a 2014/59/EU irányelvet állítólagosan nem vagy nem megfelelően ültette át – illetve milyen következmények erednek abból, ha az európai uniós jog elsőbbsége miatt mellőzik e rendelettvény alkalmazását [eredeti 9. o.] – az is bizonyítást nyert, hogy a Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group kérelme nyilvánvalóan megalapozatlan;

SS) Közelebbről, mivel ahogyan az az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlatából következik [omissis], 2014. augusztus 1-jén a portugál jogalkotónak nem volt semmiféle olyan kötelezettsége, hogy már át kellett volna ültetnie az irányelv bármely rendelkezését a nemzeti jogrendjébe, e rendelkezések tehát nem bírtak közvetlen hatállyal, és mivel a nemzeti bíróságokat nem kötötte a nemzeti rendelkezéseknek az uniós joggal összhangban történő értelmezés elve az említett irányelvet illetően.

TT) Másfelől teljes mértékben elfogadható valamely irányelv részleges, szakaszokban történő átültetése az átültetési határidő lejártát megelőzően, anélkül, hogy az említett irányelv adott esetben közvetlen hatályúvá válna, és természetesen sokkal kevésbé a benne foglalt valamennyi rendelkezés vonatkozásában;

UU) Ebben a tekintetben tehát [omissis] a [omissis] 114-A/2014. sz. rendelettvörvény megalkotója nem [mulasztotta el] az arra vonatkozó kötelezettségét, hogy a 2014/59/EU irányelv átültetési határidejének lejártát követően tartózkodjon az olyan rendelkezések elfogadásától, amelyek komolyan veszélyeztethetik az ezen irányelv által meghatározott cél elérését, először is azért, mert – ahogyan az már bizonyítást nyert – e kötelezettség (nem)teljesítését a nemzeti jogrendben ténylegesen elfogadott rendelkezések joghatásai alapján kell értékelni, nem pedig a még nem kötelező erejű intézkedések át nem ültetése alapján, ahogyan az a jelen ügyben történik;

VV) Másodszor pedig azért is, mert a 2014/59/EU irányelvben elsődlegesen és kifejezetten előírt célok között [omissis] – sem közvetetten, sem pedig implicit módon – nem szerepel egyetlen olyan cél sem, amely azon európai követelményre utalna, hogy a szanálás alatt álló hitelintézeteket és azok részvényeseit kompenzálni kell (eltérően attól, ahogyan az a hitelezők esetében történik), ami lehetővé teszi azon következtetés levonását, hogy az a tény, hogy a 114-A/2014. sz. rendelettvörvény nem írta elő az esetleges kompenzációk fizetését a szanálás alatt álló bankok és azok részvényesei számára, nem veszélyezteti az említett irányelvben előírt célok jövőbeni elérését;

WW) Ezenkívül, még ha a szanálás alatt álló bankok és azok részvényeseinek kompenzációja de iure a 2014/59/EU irányelv alapvető céljainak egyike is lenne, kétségtelen, hogy annak elérését a 114-A/2014. sz. rendelettvörvény elfogadása akkor sem veszélyeztetné – és még kevésbé komolyan –, mindenekelőtt azért, mert [omissis] a rendelkezései nem gátolják és nem is akadályozzák azt, hogy a bankok, amelyek esetleg szanálás alatt állhatnak, az említett irányelv átültetési határidejének lejártát követően ténylegesen részesülhessenek bizonyos kompenzációban, feltéve, hogy az ahhoz szükséges feltételek teljesülnek; [...]"

[eredeti 10. o.]— A NOVO BANCO, SA saját részről, valamint a Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group által benyújtott jogorvoslati kérelemmel is összefüggésben ellenkérelmet nyújtott be, amelyben a következőkkel érvelt [...]:

[.,]17) A fellebbezőnek nem sikerült bizonyítania [omissis] az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkében, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény Kiegészítő Jegyzőkönyvének 1. cikkében foglalt, tulajdonhoz való jog és az arányosság elvének megsértését;

18) Függetlenül attól, hogy a 114-A/2014. sz. rendelettvörvény [omissis] részlegesen ültette át az említett irányelvet, ez utóbbi irányelv 130. cikkének értelmében a tagállamoknak 2014. december 31-ig állt idő a rendelkezésükre ahhoz, hogy az átültetést megvalósítsák;

19) A fellebbező sem az eredeti kérelmében, sem pedig a keresetlevelében nem jelölte meg azokat az okokat, amelyek miatt az RGICSF 145.º-A–145.º-O. cikk alkalmazását mellőzni kell;

20) Az Európai Bizottság és az Európai Központi Bank támogatta a Banco de Portugalt a 2014. augusztus 3-i határozat elfogadásában, azt nem kifogásolták; [...]

34) Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem – amelynek előterjesztését az akkori felperes, a jelen eljárásban a fellebbező kérte – teljes mértékben elfogadhatatlan, különösen relevanciájának nyilvánvaló hiánya miatt. [...][?]

[omissis]*

II – A tényállás

Az eljáró bíróság a megtámadott ítéletben bizonyítottak tekintett tényekre utal, amelyeket a jelen határozatban megismételtnek tekint.

*

JOGI ALAPOK

[eredeti 11. o.] A Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group S.A. fellebbezést nyújtott be (a Tribunal Administrativo e Fiscal –TAF– de Lisboa, [lisszaboni közigazgatási és adóügyi bíróság, Portugália]) előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésének szükségességéről szóló végzésével szemben.

E tekintetben arra hivatkozik, hogy a bíróság megállapításától eltérően a jelen eljárásban a következő kérdéseket illetően áll fenn vita: i. a 2014/59/EU irányelv 36., 73. és 74. cikkének értelmezése egy hitelezői feltőkésítésre vonatkozó intézkedés alkalmazásával összefüggésben; ii. az uniós jog lehetséges megsértése a portugál állam részéről azáltal, hogy ez utóbbi a 114-A/2014. sz. rendelet törvénnyel nem megfelelően ültette át a 2014/59/EU irányelvet a nemzeti jogba; valamint iii. a nemzeti bíróságok azon lehetséges kötelezettsége, hogy a nemzeti szabályozást a 2014/59/EU irányelvvel összhangban értelmezzék.

[omissis] [eredeti 12. o.] [omissis]

A Banco de Portugal a kérelem elutasítását kéri [omissis].

[omissis].

*

[omissis].

[omissis] Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 267. cikke értelmében az Európai Unió (EU) államai bíróságainak az Európai Unió Bíróságától (Bíróság) kérniük kell, hogy ez utóbbi előzetes döntéshozatali eljárás keretében állást foglaljon valamely uniós jogi aktus értelmezésével vagy érvényességével kapcsolatos bármely kérdésben, amennyiben megállapítást nyer,

hogy a Bíróság válasza az adott nemzeti bíróság ítéletének meghozatalához szükséges, és feltéve, hogy e bíróság határozatai ellen a belső jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség.

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel egy uniós joggal kapcsolatos kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni (az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdése).

[eredeti 13. o.] *[omissis]* A nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy szükséges-e az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztése, valamint az, hogy az előterjesztésről a felek által e tekintetben előadott kérelmekről függetlenül döntsön.

[omissis]

Márpedig, figyelemmel arra, hogy a Supremo Tribunal Administratívónak (közigazgatási legfelsőbb bíróság) előterjesztési kötelezettsége van, nem szükséges ezt a jogalapot vizsgálni.

[omissis].

2. *[omissis]* Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet azon időponttól kezdődően szükséges előterjeszteni, amikor egyértelművé válik, hogy az Európai Unió Bíróságának döntése szükséges ahhoz, hogy valamely nemzeti bíróság meghozhassa az ítéletét, valamint amikor ez a bíróság kellően pontosan meg tudja határozni az eljárás jogi és ténybeli háttérét, illetve a felmerült jogi kérdéseket.

Az EUMSZ 267. cikk értelmében:

„Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

- a) a Szerződések értelmezése;
- b) az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényessége és értelmezése;

[eredeti 14. o.] Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti az Európai Unió Bíróságát, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni.

Ha egy tagállami bíróság előtt folyamatban lévő ügyben olyan kérdés merül fel, amely valamely fogva tartott személyt érint, az Európai Unió Bírósága a lehető legrövidebb időn belül határoz.”

A következőkben e bíróságnak azt kell megvizsgálnia, [omissis] hogy [omissis] kérdéses-e valamely uniós szerv jogi aktusának érvényessége vagy értelmezése.

A Massa Insolvente de Espírito Santo Financial Group S.A. hozzáteszi [omissis], hogy a szóban forgó szanálási intézkedés sérti az európai uniós jogot, különösen a tulajdonhoz való jogot és az arányosság elvét (az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. és 52. cikke, valamint a 2014/59/EU irányelv 32., 36., 73. és 74. cikke), mivel e jogsértés számos kritériumának halmozott formában felel meg, különösen a szükségességre és az arányosságra vonatkozóknak a kitűzött célok tekintetében, annak ellenére, hogy a vitatott határozatban e tekintetben nem állapít meg semmit, ami annak köszönhető, hogy az említett irányelvet a [omissis] 114-A/2014. sz. rendelettvény [az RGICSF elfogadásáról szóló,] [omissis] 1992. december 31-i 298/92. sz. rendelettvény 145.°-A.–145.°-O. cikkeinek módosítása útján nem megfelelően ültette át a nemzeti jogrendbe, ami nemcsak [omissis] az említett jogszabályi keretet, hanem az uniós jog elsőbbségének elvét is sérti.

A jelen ügyben vitatott 114-A/2014. sz. rendelettvény [omissis] módosította „*a szanálási intézkedésekről szóló VIII. Címben előírt szabályozás módosításáról, valamint a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítására és szanálására vonatkozó keretrendszer létrehozásáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv részben történő átültetéséről szóló, az 1992. december 31-i 298/92. sz. rendelettvény által elfogadott, a hitelintézetekre és a pénzügyi intézményekre vonatkozó keretszabályozást*”.

[eredeti 15. o.] A 114-A/2014. sz. rendelettvény hatályba lépése előtt a 298/92. sz. rendelettvény [omissis] hatályos változata a 2013. május 10-i 63-A/2013. sz. rendelettvényből eredt, amely a következő rendelkezéseket tartalmazta:

„145.°-A. cikk

A szanálási intézkedések célja

A Banco de Portugal a jelen fejezetben előírt intézkedéseket a Portugáliában székhellyel rendelkező hitelintézetekkel szemben a következő célok bármelyikének elérése érdekében alkalmazhatja:

- a) *az alapvető pénzügyi szolgáltatások folytonosságának biztosítása;*
- b) *a rendszerkockázattal szembeni védelem;*
- c) *az adózók és az államkincstár érdekeinek megvédése;*

d) a betétesek bizalmának védelme.

145.°-B. cikk

A szanálási intézkedések alkalmazására irányadó elvek

1 - A szanálási intézkedések alkalmazása során ügyelni kell arra, hogy a hitelintézet részvényesei és hitelezői elsőként viseljék a szóban forgó intézmény veszteségeit hierarchiájuktól függően, valamint az egyes hitelezői osztályokon belüli egyenlőség mellett.

2 – Az előző bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatók a 164–166. cikkben foglaltak értelmében biztosított betétekre.

145.°-C. cikk

A szanálási intézkedések alkalmazása

1 – Amennyiben egy hitelintézet nem teljesíti, vagy komoly valószínűsége annak, hogy nem fogja teljesíteni a tevékenységének folytatására vonatkozó engedély fenntartásához szükséges követelményeket, a Banco de Portugal a következő szanálási intézkedéseket alkalmazhatja abban az esetben, ha az elengedhetetlennek bizonyul a 145.°-A. cikkben meghatározott bármely cél eléréséhez:

a) a vagyon teljes vagy részleges értékesítése a szóban forgó tevékenység folytatására engedéllyel rendelkező más intézmény részére;

b) a vagyon teljes vagy részleges átruházása egy vagy több áthidaló bank részére.

[eredeti 16. o.] 2 - A Banco de Portugal akkor alkalmaz szanálási intézkedéseket, ha valószínűtlennek tartja, hogy a hitelintézet képes lesz észszerű határidőn belül megtenni az ahhoz szükséges lépéseket, hogy helyreállítsa a megfelelő stabilitási körülményeket és teljesítse a prudenciális mutatókra vonatkozó feltételeket.

3 – Az 1 bekezdés értelmében akkor van komoly valószínűsége annak, hogy egy hitelintézet nem teljesíti a tevékenységének folytatására vonatkozó engedély fenntartásához szükséges követelményeket, ha – egyéb bizonyítékok mellett, amelyek relevanciáját a Banco de Portugal köteles vizsgálni a 145.°-A. cikkben foglalt célok alapján – a következő körülmények valamelyike fennáll:

a) a hitelintézet olyan veszteségeket szenvedett el, amelyek veszélyeztethetik az alaptőkét, vagy megalapozott indokok állnak fenn annak megállapításához, hogy ez rövid időn belül bekövetkezik;

b) a hitelintézet eszközei nem érik el kötelezettségei mértékét, vagy megalapozott indokok állnak fenn annak megállapításához, hogy ez rövid időn belül bekövetkezik;

c) a hitelintézet nem tudja teljesíteni a kötelezettségeit, vagy megalapozott indokok állnak fenn annak megállapításához, hogy ez rövid időn belül bekövetkezik.

4 – A szanálási intézkedések alkalmazása nem függ attól, hogy korábban alkalmaztak-e korrekciós intézkedéseket.

5 – A szanálási intézkedés alkalmazása nem sérti annak lehetőségét, hogy bármikor egy vagy több korrekciós intézkedés alkalmazására kerüljön sor.

145.°-D. cikk

Az ügyvezető és ellenőrző szervek megbízatásának megszűnése

1 – Amennyiben a Banco de Portugal szanálási intézkedés alkalmazása mellett dönt, a szóban forgó hitelintézet ügyvezető és ellenőrző szervei tagjainak, valamint – amennyiben a Banco de Portugal ekként határoz – a beszámoló vizsgálatára jogosult és az adott ellenőrző szervtől független könyvvizsgálónak vagy könyvvizsgáló vállalkozásnak a megbízatása megszűnik.

2 - Az előző bekezdésben meghatározott esetben a Banco de Portugal a következő cikkben előírtak szerint és alapszabály szerinti korlátozás nélkül kinevezi a hitelintézet ügyvezető szervének új tagjait, valamint egy ellenőrző bizottságot vagy egy ellenőrt, amelyekre a 143. cikkben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

3 – Ha az 1 bekezdésben foglaltak értelmében a Banco de Portugal megszünteti a könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló vállalkozás megbízatását, egy másik könyvvizsgálót vagy könyvvizsgáló vállalkozást kell kineveznie e feladatok ellátására.

[eredeti 17. o.] 4 – Az ügyvezető és ellenőrző szervek tagjainak, valamint a beszámoló vizsgálatára jogosult és az adott ellenőrző szervtől független könyvvizsgálónak vagy könyvvizsgáló vállalkozásnak, amelyek megbízatása az 1 bekezdés alapján szűnt meg, át kell adnia a Banco de Portugal által kért valamennyi információt, és az utóbbi által a szanálási intézkedések alkalmazása tekintetében megkövetelt együttműködést kell tanúsítania.

145.°-E. cikk

Ügyvezetés

1 – A Banco de Portugal által az előző cikk 2 bekezdése alapján kinevezett ügyvezetők az intézmény költségvetéséből részesülnek díjazásban, és a törvény valamint az alapszabály által az ügyvezető szerv tagjaira ruházott hatáskörökön és kötelezettségeken kívül a következő hatáskörökkel rendelkeznek és a következő kötelezettségek terhelik őket:

a) a 145. cikk 2 bekezdésében megállapított hatáskörök és kötelezettségek;

b) a Banco de Portugal által a 145.°-F–145.°-I. cikk alapján elfogadott határozatok végrehajtására vonatkozó hatáskör, anélkül, hogy a hitelintézet részvényeseinek előzetes hozzájárulására lenne szükség.

2 – A kinevezett ügyvezetők a megbízatásukat a Banco de Portugal által meghatározott határidőn belül gyakorolják, amely határidő legfeljebb egy év, amely azonban azonos időszakokra meghosszabbítható.

3 – A 145. cikk 3, 4 és 6–10 bekezdésében foglaltakat a szükséges kiigazításokkal kell alkalmazni.

145.°-F. cikk

1 – A Banco de Portugal elrendelheti az eszközök, kötelezettségek, mérlegen kívüli tételek, valamint a valamely hitelintézet által kezelt eszközök teljes vagy részleges értékesítését a szóban forgó tevékenység végzésére engedéllyel rendelkező egy vagy több intézmény részére.

2 – Az előző bekezdés alkalmazásában a Banco de Portugal felhívja a potenciális vevőket arra, hogy tegyenek ajánlatot, és – figyelemmel a körülmények által megkövetelt gyorsaság követelményére – biztosítja az eljárás átláthatóságát, valamint azt, hogy valamennyi érintett fel egyenlő bánásmódban részesüljön.

3 – Az átvevő intézmény kiválasztásakor a Banco de Portugal a 145.°-A. cikkben előírt célokat veszi figyelembe.

4 – A potenciális átvevők számára azonnali hozzáférést kell biztosítani a hitelintézet pénzügyi és vagyoni helyzetével kapcsolatos adatokhoz az értékesítendő eszközök, kötelezettségek, mérlegen kívüli tételek és a kezelt eszközök tekintetében, [eredeti 18. o.] és ebben a vonatkozásban nem áll fenn a 78. cikkben előírt titoktartási kötelezettség esetükben, azonban az őket terhelő azon kötelezettség sérelme nélkül, hogy továbbra is biztosítaniuk kell a szóban forgó adatok bizalmas kezelését.

5 – Az 1. bekezdésben előírt értékesítés tekintetében a Banco de Portugal által kiválasztott eszközöket, kötelezettségeket, mérlegen kívüli tételeket és kezelt eszközöket egy olyan intézménynek kell értékelnie a hitelintézet költségén és az értékesítés időpontjára vonatkozóan, amelyet a Banco de Portugal jelöl ki az általa megállapított határidőn belül, olyan értékelési módszerrel, amely piaci feltételeken, másodlagosan pedig az észszerű értéken alapul, amely módszernek figyelembe kell vennie a szerző intézmény számára történő értékesítésből származó immateriális, pozitív vagy negatív értéket.

6 – A Banco de Portugal meghatározza azon pénzügyi támogatás összegét, amelyet a Szanálási Alap szükség esetén az 1. bekezdésben előírt adásvétel megvalósítása érdekében köteles nyújtani.

7 – A Banco de Portugal felhívhatja a Betétbiztosítási Alapot vagy – amennyiben a Mezőgazdasági Hitelszövetkezetek Integrált Rendszerének keretében alkalmazandó intézkedésekről van szó – a Mezőgazdasági Hitelszövetkezetek Garanciaalapját arra, hogy a 2008. július 21-i 126/2008. sz., a 2008. november 3-i 211-A/2008. sz. és a 2009. július 20-i 162/2009. sz. rendelettvény által módosított, 1998. november 9-i 45/98. sz. rendelettvény 167 A. cikkében vagy a 15 A. cikkében foglaltak értelmében a biztosított betétek értékesítésére vonatkozó eljárás során működjenek együtt.

8 – Amennyiben az értékesített kötelezettségek értéke magasabb az eszközök értékénél, az e különbséget kompenzálása érdekében nyújtott pénzügyi támogatás összege – a 6 és a 7 bekezdésben foglaltakkal összhangban – a Szanálási Alap, a Betétbiztosítási Alap, illetve a Mezőgazdasági Hitelszövetkezetek Garanciaalapjának az értékesítő hitelintézzettel szemben fennálló követelésének minősül.

9 – Pozitív eredmény esetén, az értékesítésből származó bevétel az értékesítő hitelintézetet illeti meg.

10 – Az adásvételt követően biztosítani kell az értékesített eszközökkel, kötelezettségekkel, mérlegen kívüli tételekkel és kezelt eszközökkel kapcsolatos műveletek folytonosságát, különösen:

a) a szerző intézményt – valamennyi jogi és szerződéses szempont vonatkozásában – az értékesítő hitelintézet jogutódjának kell tekinteni valamennyi átruházott jog és kötelezettség tekintetében.

b) az értékesítő hitelintézet, valamint az ugyanazon csoporthoz tartozó és az értékesített üzletrésszel összefüggő területen számára szolgáltatásokat nyújtó bármely társaság köteles a szerző intézmény által kért valamennyi információt megadni, és ez utóbbi számára biztosítani az értékesített üzletrészhez kapcsolódó információs rendszerekhez való hozzáférést a felek által egymás között meghatározott [eredeti 19. o.] ellentételezés fejében, és ez utóbbi számára továbbra is köteles azokat a szolgáltatásokat nyújtani, amelyeket a szerző intézmény az értékesített üzletrész rendes gyarapításához szükségesnek tart.

11 – Az 1 bekezdésben előírt értékesítést elrendelő határozat bármely azzal ellentétes jogi vagy szerződéses rendelkezéstől függetlenül fejt ki hatásait, és elegendő jogcímet jelent az értékesítéshez kapcsolódó bármely jogi eljárás lefolytatásához.

12 – Az 1 bekezdésben szereplő értékesítésről szóló határozat nem függ sem a hitelintézet részvényeseinek, sem pedig az értékesítendő eszközökkel, kötelezettségekkel, mérlegen kívüli tételekkel és kezelt eszközökkel kapcsolatos szerződések feleinek előzetes hozzájárulásától, és nem jelenthet alapot a szóban forgó szerződésekben megállapított, lejárat előtti megszüntetéshez való bármely jog gyakorlásához.

13 – A hitelintézet vagyonának esetleges részleges értékesítése nem sértheti az értékesítő hitelintézet szerződéses pozícióinak teljes mértékű engedélyezését az eszköz értékesített elemeihez kapcsolódó felelősségek átruházásával, különösen a pénzügyi garanciaszerződésekkel, az értékpapírosítási műveletekkel vagy egyéb olyan szerződésekkel összefüggésben, amelyek nettósítási vagy novációs záradékokat tartalmaznak.

14 – Abban az esetben, ha az eszközök, kötelezettségek, mérlegen kívüli tételek és kezelt eszközök értékesítésének időpontjában meghatározott ellentételezés bizonyítottan nem felel meg azok észszerű értékének, a szerző intézmény a Banco de Portugal előzetes engedélye alapján, az előző bekezdésben foglaltak betartása mellett, az említett ellentételezés megfelelő kiigazításával visszajuttathatja az említett eszközöket, kötelezettségeket, mérlegen kívüli tételeket és kezelt eszközöket.

15 – Az előző bekezdésben előírt visszaszolgáltatás alternatívájaként a Banco de Portugal a szerző intézménynek javasolhatja az előírt ellentételezés, valamint az eszközök, kötelezettségek, mérlegen kívüli tételek és kezelt eszközök észszerű értéke közötti különbséget kifizetését.

16 – Az előző bekezdésben foglalt kifizetésre az értékesítő hitelintézet új eszközeinek a szerző intézményre történő átruházásával, vagy pedig a Szanálási Alap, a Betétbiztosítási Alap, illetve a Mezőgazdasági Hitelszövetkezetek Garanciaalapja terhére, a 6 és a 7 bekezdésben foglaltak szerint kerülhet sor.

17 – Abban az esetben, ha az 1 bekezdésben előírt értékesítés alapján a versenyjogi szabályokkal összhangban jön létre összefonódás, az említett művelet a Versenyhatóság engedélyező határozatának kibocsátása előtt végrehajtható azon rendelkezések sérelme nélkül, amelyek elfogadásáról az említett hatóság a későbbiekben dönt.

145.°-G. cikk

Az üzletrész teljes vagy részleges átruházása áthidaló bankok számára

[eredeti 20. o.] 1 – A Banco de Portugal elrendelheti az eszközök, kötelezettségek, mérlegen kívüli tételek és valamely hitelintézet által kezelt eszközök teljes vagy részleges átruházását egy vagy több e célra létrehozott áthidaló bank számára annak érdekében, hogy lehetővé tegye azoknak a szóban forgó tevékenység végzésére engedéllyel rendelkező valamely másik intézmény részére történő későbbi értékesítését.

2 – Hasonlóképpen, a Banco de Portugal elrendelheti az eszközök, kötelezettségek, mérlegen kívüli tételek és két, ugyanazon csoporthoz tartozó hitelintézet által kezelt eszközök teljes vagy részleges átruházását egy vagy több áthidaló bank számára az előző bekezdésben foglalt célokból.

3 – Az áthidaló bank egy hitelintézet, a bank jogi személyiségével, amelynek alaptőkéjével teljes egészében a Szanálási Alap rendelkezik.

4 – A Szanálási Alap az áthidaló bank alaptőkéjét a saját forrásaiból jegyzi és finanszírozza.

5 – Az áthidaló bank a Banco de Portugal egyetértésével jön létre, amely jóváhagyja az alapszabályát, az ii cím ii fejezetében foglaltak nem alkalmazhatók.

6 – Az előző bekezdésben foglalt egyetértés megadását követően az áthidaló bank köteles a 4. cikk 1 bekezdésben megállapított tevékenységeket folytatni.

7 – Az áthidaló bank alaptőkéje nem lehet alacsonyabb a kormány pénzügyekért felelős tagjának rendeletében a Banco de Portugal meghallgatását követően előírt minimumnál, mivel az áthidaló bank a bankokra vonatkozó szabályokat köteles betartani.

8 – Az áthidaló bank megkezdheti a tevékenységét a bejegyzési eljárás, valamint a törvényben előírt egyéb formások teljesítését megelőzően, azon kötelezettség sérelme nélkül, hogy e kötelezettségeket a lehető legrövidebb időn belül teljesíteni kell.

9 – A Banco de Portugal az áthidaló bankok létrehozására és működésére alkalmazandó szabályokat körlevélben állapítja meg.

10 – A Código das Sociedades Comerciais (gazdasági társaságokról szóló törvénykönyv) az áthidaló bankokra az ezen intézmények céljai és jellege alapján szükséges kiigazításokkal alkalmazandó.

11 – A Banco de Portugal feladata, hogy a Szanálási Alap végrehajtó bizottságának javaslata alapján kinevezze az áthidaló bank ügyvezető és ellenőrző szerveinek tagjait, akiknek be kell tartaniuk a Banco de Portugal valamennyi utasítását és ajánlását, különösen az áthidaló bank irányításával kapcsolatos döntéseket.

12 – Az áthidaló bank két évre jön létre, amely közérdekből évente meghosszabbítható, különösen akkor, ha továbbra is fennállnak a pénzügyi stabilitást veszélyeztető kockázatok, vagy amikor az [eredeti 21. o.] érintett eszközök, kötelezettségek, mérlegen kívüli tételek és kezelt eszközök értékesítésére irányuló tárgyalások vannak folyamatban, de a maximális időtartam semmilyen esetben sem nem haladhatja meg az öt évet.

13 – Az áthidaló bank tevékenységének gyakorlása során olyan irányítási követelményeknek köteles megfelelni, amelyek lehetővé teszik az alacsony kockázati szintek fenntartását.

14 – Az eszközök, kötelezettségek, mérlegen kívüli tételek és valamely hitelintézet által kezelt eszközök egy vagy több e célra létrehozott áthidaló bank számára

történő teljes vagy részleges átruházását, valamint a 12 bekezdésben előírt határidő esetleges meghosszabbítását közölni kell a versenyhatósággal, noha az – átmeneti jellegére tekintettel – nem jelenti vállalkozások összefonódását a versenyjogi szabályok értelmében véve.

145.°-H. cikk

Az áthidaló bank vagyona és finanszírozása

1 – A Banco de Portugal kiválasztja azokat az eszközöket, kötelezettségeket, mérlegen kívüli tételeket és kezelt eszközöket, amelyeket az áthidaló bankra annak létrehozása pillanatában átruháznak.

2 – Nem ruházhatók át az áthidaló bankra azok a kötelezettségek, amelyeket az eredeti hitelintézet a következő személyekkel szemben vállalt:

a) részvényesei, ügyvezető és ellenőrző szerveinek tagjai, könyvvizsgálói vagy könyvvizsgáló vállalkozásai vagy azok a személyek, akik e jogállással rendelkeznek más olyan vállalkozásokkal kapcsolatban, amelyek az eredeti hitelintézettel továbbra is ellenőrzési vagy csoportviszonyban állnak;

b) azon személyek vagy intézmények, akik/amelyek részvényesek voltak, akik az a) pontban foglalt megbízásokat látták el vagy szolgáltatásokat nyújtottak az áthidaló bank létrehozását megelőző négy évben, és akiknek/amelyeknek a cselekményei vagy mulasztásai eredményezték a hitelintézet pénzügyi nehézségeit vagy hozzájárultak ez utóbbi helyzetének súlyosbodásához;

c) a házastársak, elsőfokú vérségi vagy házassági rokonok vagy harmadik személyek, akik az előző a) és b) pontban foglalt személyek vagy intézmények képviselőiént járnak el;

d) A hitelintézethez kapcsolódó cselekményekért felelős személyek, vagy azok a személyek, akik e cselekmények alapján közvetlenül vagy egy közvetítő személyen keresztül előnyhöz jutottak, és akik a pénzügyi nehézségeket okozták, vagy a Banco de Portugal véleménye szerint az ő felelőségükbe tartozó tevékenységgel vagy mulasztással hozzájárultak a helyzet súlyosbodásához.

3 – Nem ruházhatók át az áthidaló bankra azok az eszközök sem, amelyeket a hitelintézet szavatolótőkájének meghatározása során figyelembe kell venni, amelynek feltételeit a Banco de Portugal jóváhagyta.

[eredeti 22. o.] 4 – Az 1 bekezdésben foglalt eszközöket, kötelezettségeket, mérlegen kívüli tételeket és kezelt eszközöket azon intézménynek kell a hitelintézet költségén az átruházás időpontjára vonatkozóan értékelnie, amelyet a Banco de Portugal jelölt ki az általa megállapított határidőn belül.

5 – Az 1 bekezdésben foglalt átruházást követően a Banco de Portugal bármely időpontban elvégezheti a következő cselekmények bármelyikét:

a) az eredeti hitelintézet más eszközeinek, kötelezettségeinek, mérlegen kívüli tételeinek és kezelt eszközeinek átruházása az áthidaló bank számára;

b) az áthidaló bank más eszközeinek, kötelezettségeinek, mérlegen kívüli tételeinek és kezelt eszközeinek átruházása az eredeti hitelintézet számára.

6 - A Banco de Portugal meghatározza azon pénzügyi támogatás összegét, amelyet szükség esetén a Szanálási Alap az áthidaló bank létrehozásához és tevékenységének végzéséhez nyújtani köteles, különösen azáltal, hogy az említett intézmény számára bármely célból kölcsönöket nyújt, vagy az áthidaló bank tőkéjének emelésére irányuló ügyletek elvégzése céljából szükségesnek ítélt összegeket rendelkezésre bocsátja.

7 - A Banco de Portugal felhívhatja a Betétbiztosítási Alapot vagy – amennyiben a Mezőgazdasági Hitelszövetkezetek Integrált Rendszerének keretében alkalmazandó intézkedésekről van szó – a Mezőgazdasági Hitelszövetkezetek Garanciaalapját arra, hogy az 1998. november 9-i 45/98. sz. rendelet törvény 167 A. cikkében vagy a 15 A. cikkében foglaltakkal összhangban a biztosított betétek átruházására irányuló eljárás során működjenek együtt.

8 - Az áthidaló bankra átruházandó kötelezettségek és mérlegen kívüli tételek összértéke nem haladhatja meg az eredeti hitelintézet által átruházott eszközöknek - adott esetben a Szanálási Alapból, a Betétbiztosítási Alapból, illetve a Mezőgazdasági Hitelszövetkezetek Garanciaalapjából származó összegekkel növelt - összértékét.

9 - Az 1 bekezdésben foglalt átruházást követően biztosítani kell az átruházott eszközökkel, kötelezettségekkel, mérlegen kívüli tételekkel és kezelt eszközökkel kapcsolatos műveletek folytonosságát, és az áthidaló bankot – valamennyi jogi és szerződéses szempont vonatkozásában – az eredeti hitelintézet jogutódjának kell tekinteni valamennyi átruházott jog és kötelezettség tekintetében.

10 - Az eredeti hitelintézet, valamint az ugyanazon csoporthoz tartozó és számára az átruházott üzletrésszel összefüggő szolgáltatásokat nyújtó bármely társaság köteles az áthidaló bank által kért valamennyi információt megadni, és utóbbi számára az átruházott vagyonhoz kapcsolódó információs rendszerekhez való hozzáférést biztosítani a felek által egymás között meghatározott ellentételezés fejében, és számára továbbra is azokat a szolgáltatásokat nyújtani, amelyeket az áthidaló bank az átruházott vagyon rendes gyarapításához szükségesnek tart.

[eredeti 23. o.] 11 - Az 1 bekezdésben előírt átruházásról szóló határozat az azzal ellentétes bármely jogi vagy szerződéses rendelkezéstől függetlenül fejt ki hatásait, és elegendő jogcímet jelent az átruházáshoz kapcsolódó bármely jogi eljárás lefolytatásához.

12 - Az 1 bekezdésben előírt átruházásról szóló határozat nem függ sem a hitelintézet részvényeseinek, sem pedig az átruházandó eszközökkel, kötelezettségekkel, mérlegen kívüli tételekkel és kezelt eszközökkel kapcsolatos

szerződések feleinek előzetes hozzájárulásától, és nem jelenthet alapot a szóban forgó szerződésekben megállapított, lejárat előtti megszüntetéshez való bármely jog gyakorlásához.

13 – A hitelintézet vagyonának esetleges részleges átruházása nem sértheti az eredeti hitelintézet szerződéses pozícióinak teljes mértékű engedményezését, az eszköz átruházott elemeihez kapcsolódó felelősségek átruházásával, különösen a pénzügyi garanciaszerződésekkel, az értékpapírosítási műveletekkel vagy egyéb olyan szerződésekkel összefüggésben, amelyek nettósítási vagy novációs záradékokat tartalmaznak.

145.°-I. cikk

Az áthidaló bank vagyonának értékesítése

1 – Az áthidaló bank részéről lehetséges vagyónátruházási cselekmények sérelme nélkül, a Banco de Portugal – amennyiben úgy ítéli meg, hogy fennállnak az áthidaló bankra átruházott eszközök, kötelezettségek, mérlegen kívüli tételek és kezelt eszközök teljes vagy részleges értékesítéséhez szükséges feltételek – a szóban forgó tevékenységek folytatására engedéllyel rendelkező más intézményeket hív fel arra, hogy tegyenek vételi ajánlatot, és biztosítja az eljárás egészének átláthatóságát.

2 – A szerző intézmény kiválasztása során a Banco de Portugalnak figyelembe kell vennie a 154.°-A. cikkben előírt célokat.

3 – Az értékesítésből származó bevételt elsődlegesen és arányos módon a következő visszafizetésekre kell fordítani:

a) a Szánálási Alap számára valamennyi olyan összeg visszafizetése, amelyet a 145.°-H. cikk 5 bekezdésben foglaltak értelmében bocsátottak rendelkezésre;

b) a Betétbiztosítási Alap vagy a Mezőgazdasági Hitelszövetkezetek Garanciaalapja számára valamennyi olyan összeg visszafizetése, amelyet a 145.°-H. cikk 6 bekezdésben foglaltak értelmében bocsátottak rendelkezésre.

[eredeti 24. o.] *4 – Az előző bekezdésben foglalt valamennyi összeg visszafizetését követően az értékesítésből származó bevétel esetlegesen fennmaradó összegét vissza kell fizetni az eredeti hitelintézet számára vagy annak felszámolási vagyonába abban az esetben, ha azzal szemben felszámolás indult.*

5 – Az áthidaló bankra átruházott eszközök, kötelezettségek, mérlegen kívüli tételek és kezelt eszközök értékesítését, valamint az abból származó bevételnek a 3 és 4 bekezdésben foglaltak alapján történő szétosztását követően a Banco de Portugal megszünteti az áthidaló bankot.

6 – Amennyiben az áthidaló bankra átruházott eszközök, kötelezettségek, mérlegen kívüli tételek és kezelt eszközök értékesítése már nem lehetséges, a Banco de

Portugal hozzájárulhat, ahhoz, hogy azt a hitelintézetek peren kívüli felszámolására alkalmazandó szabályozás alapján felszámolják.

145.°-J. cikk

Egyéb intézkedések

1 – A szanálási intézkedés alkalmazásával egyidejűleg a Banco de Portugal – amennyiben az a 145.°-A. cikkben foglalt célok eléréséhez szükséges – a szanálási intézkedés által érintett hitelintézetekkel szemben a következő rendelkezések alkalmazását rendelheti el:

- a) a prudenciális szabályok alkalmazásának átmeneti felfüggesztése;*
- b) a korábban megállapított kötelezettségek pontos teljesítésének átmeneti felfüggesztése;*
- c) a leányvállalatok, valamint azon egyéb létesítmények átmeneti bezárása, amelyekben lakossági ügyfelekkel folytatott ügyleteket bonyolítanak.*

2 – Az előző bekezdés b) pontjában foglaltak a hitelezőknek a társkötelezettekkel és a garanciavállalókkal szemben fennálló valamennyi joga fenntartásának sérelme nélkül értendők.

3 – Az e cikkben meghatározott intézkedések legfeljebb egy évig maradnak hatályban, amely időszak legfeljebb két évre hosszabbítható meg.

145.°-L. cikk

Nettósítási és novációs megállapodások

1 – Bármely szanálási intézkedésnek a Banco de Portugal részéről történő alkalmazása, a vonatkozó értesítést vagy – amennyiben arra hamarabb kerül sor – a Banco de Portugal döntésének bejelentését követő 48 órán belül a nettósítási megállapodások [eredeti 25. o.] (netting agreements) keretében megállapított, azon szerződések lejárat előtti megszüntetéséhez való jog felfüggesztését vonja maga után, amelyekben a szóban forgó hitelintézet részes fél, amennyiben e jogok gyakorlása a szóban forgó szanálási intézkedés kiváltó okát képezi.

2 – Az előző bekezdésben meghatározott időszak lejártát követően, ami az 145.°F–145.°G. cikk alapján értékesített vagy átruházott szerződéseket illeti, a hitelintézet szerződő felei nem gyakorolhatják a nettósítási vagy novációs megállapodások keretében előírt, lejárat előtti megszüntetéshez való jogot a szanálási intézkedés alkalmazása alapján.

3 – Az előző bekezdésben foglaltak sérelme nélkül, azon nettósítási vagy novációs megállapodásokkal (netting agreements) fedezett szerződések részes felei, amelyeknek a 145.°F–145.°G. cikk alapján történő értékesítésére vagy átruházására nem került sor, az engedményes hitelintézettel szemben az előző

bekezdésben előirtaktól eltérő alapon tartják fenn a lejárati előtti megszüntetés kezdeményezéséhez való jogot.

4 – Az 1 bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatók azokban az esetekben, amikor a lejárati előtti megszüntetéshez való jog pénzügyi garanciaszerződésekben foglalt kikötésekből származik, és azt a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló, 1998. május 19-i 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglaltak sérelme nélkül kell érteni.

145.°-M. cikk

Felszámolási rendszer

Ha bármely szanálási intézkedés alkalmazását követően a Banco de Portugal úgy ítéli meg, hogy a 145.°-A. cikkben meghatározott célok teljesültek, és bizonyítja, hogy az intézmény nem teljesíti a tevékenységének folytatására vonatkozó engedélyhez szükséges követelményeket, visszavonhatja a szóban forgó szanálási intézkedés által érintett hitelintézet engedélyét, és az alkalmazandó szabályozásban megállapított felszámolási rendszert kell alkalmaznia.

145.°-N. cikk

Jogorvoslati lehetőségek és közérdek

1 – A 12. cikkben megállapítottak sérelme nélkül a Banco de Portugalnak a szanálási intézkedések meghozataláról szóló határozatai ellen a közigazgatási peres eljárásokra vonatkozó szabályozásban foglalt jogorvoslati lehetőségekkel lehet élni az alábbi bekezdésekben előírt eltérésekkel, az intézkedések elfogadását meghatározó közérdek figyelembevételével.

2 – Csak azon részvénytulajdonosok rendelkeznek keresetindítási joggal valamely ideiglenes intézkedés iránti eljárásban, akik – önállóan vagy együttesen – a szóban forgó intézmény alaptőkéjének vagy szavazati jogának legalább 10%-ával rendelkeznek.

[eredeti 26. o.] *3 – A szakértői vizsgálatot nem igénylő azon kérdéseket, amelyek a szanálási intézkedések tárgyát képező eszközök és kötelezettségek értékelésével kapcsolatosak, vagy amelyek egymással összefüggnek, az alapeljárás keretében kell értékelni.*

4 – Az e fejezet alapján elfogadott aktusok megsemmisítéséről szóló bírósági határozatok végrehajtása keretében a Banco de Portugal a szabályoknak való meg nem felelésre mint jogos okra hivatkozhat a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv 175. cikkének (2) bekezdésében és 163. cikkében előírtak szerint, és ebben az esetben azonnal megindítja a kártalanítás megállapítására irányuló eljárást az ugyanezen törvénykönyv 178. és 166. cikkében előírtak szerint.

5 – A Banco de Portugal a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv 178. cikkének (1) bekezdésében foglalt értesítést követően átadja az érdekelt félnek és a bíróságnak a független intézmények birtokában lévő, az általuk az eszközökkel kapcsolatban végzett értékelésekről szóló, az e fejezetben előírt intézkedések elfogadásához előírt jelentéseket.

145.°-O. cikk

Értékelések és a kártalanítás összegének kiszámítása

1 – Az előző cikk 4 bekezdésének, valamint bármely olyan jogorvoslati eljárás vonatkozásában, amely a 145.°-C. cikk 1 bekezdésben előírt szanálási intézkedések elfogadásához kapcsolódó kártalanítás fizetésére irányul, nem kell figyelembe venni az állami pénzügyi támogatásokból, különösen a Szanálási Alapból, vagy a Betétbiztosítási Alap vagy a Mezőgazdasági Hitelszövetkezetek Garanciaalapja közbenjárásával nyújtott támogatásokból származó többletet.

2 – Függetlenül attól, hogy esetlegesen félként beavatkozik, a Banco de Portugal az előző bekezdésben foglalt eljárásokban – az eljáró bíróság kérésére, azon lehetőségének sérelme nélkül, hogy ezt hivatalból maga tehesse meg – köteles egy olyan értékelő jelentést benyújtani, amely minden olyan prudenciális szempontra kitér, amely a kártalanítás összegének kiszámítása tekintetében releváns lehet, különösen ami a hitelintézetnek az általános engedélyezési követelményeknek való megfelelésre vonatkozó jövőbeni képességét illeti.

3 – Az e cikkben hivatkozott kártalanítás kifizetése a Szanálási Alapból történik azon eseteket kivéve, amikor a Banco de Portugalt jogszerűtlen cselekményekért polgári jogi felelősséggel tartozik.”

Az említett rendelkezések a 114-A/2014. sz. rendelet törvény 2. cikkével [omissis] a következők szerint módosultak:

„145.°-B. cikk [...]

[eredeti 27. o.] 1 – Amennyiben az előző cikkben említett, kitűzött célokra figyelemmel szanálási intézkedések alkalmazására kerül sor, ügyelni kell arra, hogy:

- a) elsődlegesen a hitelintézet részvényesei viseljék a szóban forgó intézmény veszteségeit;
- b) a hitelintézet hitelezői másodlagosan és egyenlő feltételek mellett viseljék a szóban forgó intézmény fennmaradó veszteségeit a különböző hitelezői osztályok közötti rangsor alapján;
- c) a hitelintézet egyik hitelezője se viseljen annál nagyobb veszteséget, mint amelyet az intézmény felszámolás esetén szenvedett volna el.

2 – [...].

3 – Amennyiben a szanálási intézkedés által érintett hitelintézet felszámolásának végén bizonyítást nyer, hogy az említett hitelintézet azon hitelezői, akiknek követeléseit nem ruházták át más hitelintézetre vagy áthidaló bankra, nagyobb veszteséget viseltek, mint amelyet a 145.°-F. cikk 6 bekezdésében és a 145.°-H. cikk 4 bekezdésében említett értékelés alapján a becslések szerint viseltek volna, ha a hitelintézettel szemben közvetlenül a szanálási intézkedés előtt felszámolást indítottak volna, jogosultak arra, hogy a különbözetet a Szanálási Alapból megkapják.

145.°-F. cikk [...]

1 – [...].2-[...].3-[...].4-[...].5-[...].

6 – A 145.°-B. cikk 3 bekezdésének tekintetében az előző bekezdésben hivatkozott értékelés az egyes hitelezői osztályok követeléseit megtérítési rátájára vonatkozó becslést is tartalmaz, a törvényben meghatározott rangsornak megfelelően abban az esetben, ha a hitelintézet felszámolására közvetlenül a szanálási intézkedés alkalmazása előtt került sor.

7 – A Banco de Portugal meghatározza azon pénzügyi támogatás jellegét és összegét, amelyet a Szanálási Alap szükség esetén nyújtani köteles, amely különösen garanciáknak és kölcsönöknek az értékesítő hitelintézet vagy a szerző hitelintézet számára történő nyújtását foglalja magában, az eszközök és a kötelezettségek értékének megőrzése, valamint annak lehetővé tétele érdekében, hogy az 1 bekezdésben foglalt értékesítés megvalósuljon.

8 - [A fenti 7 bekezdés].

9 –Amennyiben az értékesített kötelezettségek értéke az eszközök értékénél magasabb, az e különbözet kompenzálása érdekében nyújtott pénzügyi támogatás összege – a 7 és a 8 bekezdésben foglaltakkal összhangban – a Szanálási Alap, a Betétbiztosítási [eredeti 28. o.] Alap, illetve a Mezőgazdasági Hitelszövetkezetek Garanciaalapjának az értékesítő hitelintézettel szemben fennálló követelésének minősül.

10 - [A fenti 9 bekezdés] 11 - [A fenti 10 bekezdés]. 12 - [A fenti 11 bekezdés]

13 - [A fenti 12 bekezdés] 14 - [A fenti 13 bekezdés]

15 - [A fenti 14 bekezdés] 16 - [A fenti 15 bekezdés]

17 – Az előző bekezdésben foglalt fizetés az értékesítő hitelintézet új eszközeinek a szerző intézményre történő átruházásával, vagy a Szanálási Alap, a Betétbiztosítási Alap vagy a Mezőgazdasági Hitelszövetkezetek Garanciaalapja terhére teljesíthető a 7 és a 8 bekezdésben meghatározottak szerint.

18 - [A fenti 17 bekezdés]

19 – Az e cikk értelmében értékesítendő eszközök, kötelezettségek, mérlegen kívüli tételek és kezelt eszközök kiválasztása érdekében a 145.º-H. cikk 2 bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni a szükséges kiigazítások mellett.

145.º-H. cikk

[...] 1 - [...]

2 - [...]

a) részvényesek, akik az átruházás időpontjában az alaptőkében legalább 2%-os részesedéssel rendelkeznek, személyek, vagy intézmények, amelyek az átruházást megelőző két évben az alaptőkében legalább 2%-os részesedéssel rendelkeztek, ügyvezető és ellenőrző szerveinek tagjai, könyvvizsgálók, könyvvizsgáló társaságok vagy olyan személyek, akik e jogállással rendelkeznek más olyan vállalkozásokkal kapcsolatban, amelyek az intézménnyel továbbra is ellenőrzési vagy csoportviszonyban állnak.

b) [...]; c) [...]; d) [...]

3 - [...]

4 - Az 1 bekezdésben foglaltakkal összhangban kiválasztott eszközöket, kötelezettségeket, mérlegen kívüli tételeket és kezelt eszközöket a eszközöket azon intézménynek kell a hitelintézet költségén az átruházás időpontjára vonatkozóan értékelnie, amelyet a Banco de Portugal jelölt ki az általa megállapított határidőn belül, amely értékelésnek a 145.º-B. cikk 3 bekezdésében foglaltak értelmében tartalmaznia kell, az egyes hitelezői osztályok követeléseinek megtérítési rátájára vonatkozó becslést is a törvényben meghatározott rangsornak megfelelően, abban az esetben, ha az eredeti hitelintézet felszámolására közvetlenül a szanálási intézkedés alkalmazása előtt került sor.

[eredeti 29. o.] 5 - [...].

6 - A Banco de Portugal meghatározza azon pénzügyi támogatás jellegét és összegét, amelyet szükség esetén a Szanálási Alap az áthidaló bank létrehozásához és a tevékenységének gyakorlásához nyújtani köteles, különösen oly módon, hogy az áthidaló bank számára bármely célból kölcsönöket nyújt, az áthidaló bank tőkéjének emelésére irányuló ügyletek elvégzése céljából szükségesnek ítélt összegeket rendelkezésre bocsátja, vagy garanciákat nyújt.

7 - [...]. 8 - [...]. 9 - [...]. 10 - [...]. 11 - [...]. 12 - [...]. 13 - [...].

145.º-I. cikk

[...] 1 - [...]. 2 - [...]. 3 - [...].

a) a Szanálási Alap számára valamennyi olyan összeg, amelyet a 145.º-H. cikk 6 bekezdésben foglaltakkal összhangban bocsátottak rendelkezésre;

b) a Betétbiztosítási Alap vagy a Mezőgazdasági Hitelszövetkezetek Garanciaalapja számára valamennyi olyan összeg, amelyet a 145.º-H. cikk 7 bekezdésben foglaltakkal összhangban bocsátottak rendelkezésre.

4 - [...]5 - [...]6 - [...].”

A felügyelet alatt álló intézményekre vonatkozó szanálási intézkedésekről szóló szabályokat a 2015. március 26-i 23-A/2015. sz. törvény ismét módosította, amellyel megvalósult a szóban forgó irányelv teljes átültetése.

Ami az irányelveknek az átültetési határidő előtt történő részleges átültetését illeti, az Európai Unió Bírósága már megállapította, hogy az irányelv részleges átültetése nem veszélyeztetheti az irányelv által követett célok megvalósítását, ahogyan az különösen a C-129/96. sz. ügyben 1997. szeptember 18-án hozott ítéletből következik, amelyben a Bíróság a következőket állapította meg:

„Az EKG-Szerződés 5. cikkének második bekezdése és 189. cikkének harmadik bekezdése, valamint a 91/156 irányelv megköveteli, hogy az irányelv által a végrehajtására előírt határidőn belül a címzett tagállam tartózkodjon az olyan jellegű rendelkezések meghozatalától, amelyek az ezen irányelvben meghatározott cél elérését komolyan veszélyeztetik.”

[*omissis*] [A]z Európai Unió Bírósága már számos más ítéletében konkrétan állást foglalt azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy úgy kell-e **[eredeti 30. o.]** értelmezni az irányelvek bizonyos rendelkezéseit, hogy azokkal ellentétes egy meghatározott nemzeti szabályozás, ideértve az átültetési határidő lejárta előtti időszakot is.

Lásd például, többek között [*omissis*] a 2006. június 2-i [ítéletet][,] [*omissis*] C-27/15, valamint a [*omissis*] 2015. február 26-i [ítéletet][,] [*omissis*] C-104/14.

Igaz, hogy a Szerződés a 288. cikk harmadik bekezdésében akként rendelkezik, hogy az irányelvet [*omissis*] előzetes jelleggel kell átültetni a nemzeti jogrendbe, és az az elérendő célokat illetően köti a tagállamokat, miközben a forma és eszközök megválasztását a tagállamokra hagyja, megállapítható azonban, hogy az Európai Unió Bírósága bizonyos körülmények között közvetlen hatályt ismer el a magánszemélyek jogainak védelme érdekében, ha az irányelv rendelkezései feltétel nélküliek, kellőképpen egyértelműek, és azokat a tagállamok az előírt határidőn belül nem ültették át.

Ebből következik, hogy a tagállamok azon kötelezettsége fényében, hogy el kell fogadniuk az irányelv által kitűzött eredmény eléréséhez szükséges valamennyi intézkedést és [*omissis*] [az] Európai Unió Bíróságának azt kimondó ítélkezési gyakorlata alapján, hogy a tagállamok és a bíróságai az irányelv átültetésre nyitva álló határidő alatt kötelesek tartózkodni olyan rendelkezések vagy olyan értelmezések elfogadásától, amelyek komolyan veszélyeztethetik a szóban forgó

irányelv által előírt eredmény elérését, előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kell a Bíróság elé terjeszteni a fennálló kétségek eloszlatása, valamint annak érdekében, hogy a bíróság pontosításokat kapjon a szóban forgó uniós jog megfelelő értelmezésével kapcsolatban, amelyek szükségesnek bizonyulnak [omissis] a hivatkozott jogellenességi jogalap vizsgálatához [omissis].

[omissis] [A] jogellenességre vonatkozóan felhozott jogalapokkal kapcsolatban [omissis] az uniós jogi keret értelmezését érintő kétségek merülnek fel, [omissis], amelyeket ennél fogva el kell oszlatni, hogy a bíróság ítéletet tudjon hozni.

[omissis] Az [uniós] jog elsőbbségének elvéből, valamint az összhangban álló értelmezés elvéből eredő követelményekre figyelemmel, továbbá, mivel az előzetes döntéshozatali eljárás egy olyan lényeges eszköz, amely valamennyi [eredeti 31. o.] tagállamban lehetővé teszi az uniós jog egységes értelmezésének és alkalmazásának biztosítását, valamint az Unió bírói jogvédelmi rendszere egységességének és a magányszemélyek jogainak hatékony bírói jogvédelmére vonatkozó elv biztosítását, szükséges és megfelelő [omissis] előzetes döntéshozatal iránti kérelmet előterjeszteni, mivel a „www.curia.europa.eu/juris” honlapon végzett elemzés és kutatás nem tárta fel az Európai Unió Bíróságának olyan ítélkezési gyakorlatát, amely a felmerült [omissis] kérdés [omissis] különös és konkrét határaitól szólt volna [omissis], vagy amely hasonló helyzettel lenne kapcsolatos [omissis], és nem ismeretes [omissis], hogy van-e a Bíróságnak állandó ítélkezési gyakorlata ezen a területen, vagy azzal kapcsolatban, hogy miként kell mindenféle észszerű kétség nélkül értelmezni a vitatott jogi normákat.

E körülmények között a bíróság úgy véli, hogy a jelen ügyben teljesülnek az [omissis] előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztéséhez szükséges [omissis] formai követelmények.

A jogvita, valamint a beavatkozó felek által képviselt álláspontok keretében [omissis] tehát bizonyítani kell és meg kell határozni azon nemzeti szabályozási keretnek az előbbieken hivatkozott uniós joggal, valamint az Európai Unió Bíróságának az 1997. december 18-i Inter-Environnement Wallonie ítélete (C-129/96. sz. ügy [omissis]) 44. és 45. [pontjával] [a korábban rendre megerősített ítélkezési gyakorlat] való összhangját, amely az RGICSF 145 A–145 O. cikkeivel részlegesen átülteti a 2014/59/EU irányelvet, továbbá azt szükséges tisztázni, hogy e rendelkezéseknek a fenti értelemben vett – alapvetően a 114-A/2014. sz. rendelet törvény általi – elfogadása komolyan veszélyeztetheti-e az említett irányelv által meghatározott cél elérését.

Következésképpen előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdés[eke]t kell a Bíróság elé terjeszteni [omissis]:

- 1) Úgy kell-e értelmezni az uniós jogot, különösen az [Európai Unió Alapjogi Chartájának] 17. cikkét, valamint a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, [eredeti 32. o.]

2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet, különösen annak 36., 73. és 74. cikkét, hogy azokkal ellentétes a fentebb bemutatotthoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amelynek alkalmazására áthidaló intézmény létrehozását és hitelezői feltőkésítést előíró szanálási intézkedés révén került sor, és amely szabályozás, noha az említett irányelvet az átültetésére nyitva álló határidő lejártá előtt részlegesen átültette:

- a) nem írta elő a szanálási intézkedés által érintett hitelintézet eszközeinek és kötelezettségeinek méltányos, prudens és reális értékelését a szanálási intézkedés elfogadása előtt;
 - b) nem írta elő a fenti a) pontban meghatározott értékelésen alapuló esetleges kompenzáció fizetését a szanálás alatt álló intézmény vagy adott esetben a részvényesek vagy más tulajdonosi jogcímmel rendelkezők számára, és ehelyett annak előírására szorított, hogy az áthidaló bank értékesítésből származó bevételének esetlegesen fennmaradó összegét vissza kell fizetni az eredeti hitelintézet számára vagy annak felszámolási vagyonába;
 - c) nem írta elő, hogy a szanálási intézkedés által érintett intézmény részvényeseinek joguk van akkora összeghez jutni, amely nem lehet kevesebb, mint az a becsült összeg, amelyhez akkor jutottak volna, ha az intézmény rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében teljes mértékben felszámolásra kerül, és ezt a védelmi mechanizmust csak azon hitelezők számára írta elő, akiknek a követeléseit nem ruházták át, illetve
 - d) nem írt elő az a) pontban foglalttól eltérő, annak meghatározására szolgáló értékelést, hogy kedvezőbb elbánásban részesülnek-e a részvényesek és a hitelezők abban az esetben, ha a szanálás alatt álló hitelintézettel szemben rendes felszámolási eljárást folytattak volna?
- 2) A Bíróságnak az 1997. december 18-i Inter-Environnement Wallonie ítéletben foglalt ítélkezési gyakorlatának fényében (C-129/96. sz. ügy, amely ítélkezési gyakorlatot a Bíróság későbbiekben megerősítette) a jelen ügyben bemutatotthoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely a 2014/59/EU irányelvet részlegesen ülteti át, komolyan veszélyeztetheti-e az említett irányelv – különösen 36., 73. és 74. cikke – által meghatározott cél elérését a szanálási intézkedés alkalmazása keretében?

*

A fenti indokok alapján [omissis]:

[omissis] **[eredeti 33. o.]** [omissis] a jelen eljárást [omissis] felfüggeszti.

[*omissis*] Lisszabon, 2020. január 23.

[*omissis*]

MUNKADOKUMENTUM